

Inledning

Internationaliseringen har ökat starkt under de senaste årtiondena. Så uppskattas exempelvis omkring 25% av de frågor och interpellationer som ställs i riksdagen ha sin bakgrund i internationella förhållanden. Detta understryker betydelsen av att statsförvaltningen i sin helhet agerar koordinerat i internationella sammanhang. Ansvaret för inriktningen ligger på regeringen och företrädare för Sverige måste tala med en röst och ge samstämmiga budskap då de uppträder i internationella fora.

Den svenska förvaltningsmodellen med små departement och självständiga myndigheter ställer mot denna bakgrund särskilt stora krav på samordning och dialog mellan departement och myndigheter. Behovet av detta har accentuerats i samband med EES-avtalet och förhandlingarna om ett svenskt medlemskap i EU.

I samband med att Räddningsverket införde en ny organisation den 1 juli 1994 inrättades en särskild enhet inom staben med ansvar för samordning av verkets arbete med internationella frågor med undantag av hjälp- och biståndsinsatser samt tjänsteexport. Dessa områden ansvarar räddningstjänstavdelningen respektive utbildningsavdelningen för.

För att underlätta samordningen av de internationella frågorna har en sammanställning av verkets internationella engagemang gjorts. Följande indelning har använts:

Globalt samarbete

- bistånd och katastrofhjälp
- risk och miljö

Europeiskt samarbete

- bistånd och katastrofhjälp
- risk och miljö
- övrigt

Nordiskt samarbete

- inom räddningstjänstområdet
- risk och miljö
- övrigt

Bilaterala avtal/internationella överenskommelser

Tjänsteexport

Begreppsförteckning

Begrepp och förkortningar som finns inskrivna i vänstermarginalen av varje textsida återfinns i begreppsförteckningen sist i sammanställningen, åtföljda av förklaringar.

Räddningsverkets deltagande i internationella förhandlingar sker efter samråd och godkännande av Försvarsdepartementet. I förteckningen anges huvudansvarigt departement, när sådant finns.

Sammanställningen kommer att revideras två gånger per år.

GLOBALT SAMARBETE

Bistånd/katastrofhjälp inom ramen för DHA

UN Department of Humanitarian Affairs, DHA

DHA inrättades 1992 genom FN-resolutionen 46/182. DHA ersatte UNDRO.

DHA har kontor i Geneve med ca 100 anställda och i New York med ca 50 anställda. Även om DHA också har mandat att ingripa vid industriella katastrofer är dess huvuduppgift att koordinera hjälpen vid naturkatastrofer och andra komplicerade humanitära katastrofer.

Dess funktion kan delas upp i tre delar

- mobilisera och samordna katastrofhjälp i initialskedet
- minska och lindra följderna av katastrofer
- informationsstöd vid katastrofinsatser.

New York-kontoret svarar för policyfrågor och Genevekontoret för operativa frågor vid nödlägen och koordinering av hjälpinsatser.

Nödvändigheten av att samordna akuta hjälpinsatser med efter följande återuppbyggnad och utveckling på längre sikt har på senare tid starkt betonats. DHA samarbetar, i syfte att uppnå detta, intimt med andra FN-organ som UNDP (UN Development Programme), WHO (Världshälsoorganisationen), WFP (World Food Programme), UNHCR (FN:s flyktingkommissariat) och UNICEF (FN:s Barnfond).

Räddningsverkets engagemang

Räddningsverket har regeringens uppdrag att hålla beredskap för att med kort varsel kunna bistå med Rescue team, Support team, Expert team och förnödenheter från ett katastrofförråd. Regeringen beslutar om och när insatser ska göras. DHA och Räddningsverket har en naturlig och kontinuerlig kontaktverksamhet på handläggarnivå. På regeringens uppdrag ger verket underlag till de register DHA sammanställer.

- Register for military and civil defence assets available for international humanitarian emergency assistance
- Register of disaster management expertise
- Register of stockpiles of disaster relief items available for international assistance
- Directory of international search and rescue teams
- Directory of national emergency response offices

Registren uppdateras som regel en gång per år.

Ansvariga: RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

Enheten för samordning och beredskap

International Search and Rescue Advisory Group, INSARAG

INSARAG:s arbete startade 1991 och består av en styrgrupp och tre regionala grupper för Afrika/Europa, Amerika och Asien. Arbetet drivs också i särskilda arbetsgrupper vid behov. Samarbetet mellan DHA och enskilda nationer har intensifierats och strukturerats genom INSARAG som består av representanter för 15 länder och 7 internationella organisationer. INSARAG har lagt fast riktlinjer för koordinerat hjälparbete vid katastrofer.

Räddningsverkets engagemang

Räddningsverket deltar på regeringens uppdrag i INSARAG:s styrgrupps- och arbetsmöten.

Ansvariga: RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

Enheten för samordning och beredskap

UNDAC stand by team

United Nations Disaster Assessment and Co-ordination Team

DHA har utifrån INSARAG:s riktlinjer och rekommendationer utvecklat UNDAC stand by team. Avsikten är att teamet ska utgöra stöd till lokala och nationella räddningstjänstmyndigheter i länder som drabbats av, i första hand, naturkatastrofer och där internationell hjälp behövs för räddningsarbetet. UNDAC-teamet ska kunna bistå vid bedömningen av hjälpbehov och koordinering av insatserna. Vid behövrättar teamet i samarbete med lokala organ ett OSOCC (On Site Operation and Coordination Centre) som bas för arbetet. Insatstiden för teamen beräknas vara upp till två veckor. Ett team består av DHA-personal från Geneve tillsammans med särskilt utbildad personal från 8 olika länder. Denna personal, för närvarande 24 personer, ställs till DHA:s förfogande enligt avtal mellan DHA och respektive land. Under pågående uppdrag har medlemmarna ställning som FN-expert.

Räddningsverkets engagemang

Räddningsverket ställer teammedlemmar till DHA:s förfogande samt svarar för nödvändiga åtgärder enligt avtalet mellan svenska staten och DHA. Personalen har ständig beredskap och ska inom fyra timmar kunna påbörja resa till drabbat område.

Beredskapen i organisationen testas regelbundet genom provlarm.

Sedan den 1 juli 1994 är de svenska teammedlemmarna

NN SRV, Karlstad

NN SRV, Karlstad

NN Stockholms Brandförsvär

För repetitionsutbildning och deltagande i arbetet för att vidareutveckla UNDAC-funktionen kallas team-medlemmarna till arbetsmöten.

UNDAC stand team har genomfört sju insatser under 1993-94.

Ansvariga: RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

Enheten för samordning och beredskap

Military and Civil Defence Assets in Disaster Relief, MCDA

MCDA är ett särskilt projekt, som DHA driver. En första work shop genomfördes i Bryssel 1992, varvid arbetsgrupper tillsattes för att föra ärendet vidare. En rapport redovisades vid en konferens i Oslo i januari 1994. Där presenterades utkast till guidelines för användandet av civilförsvarensenheter och militära enheter vid nödlägesarbeten i andra länder. Arbetet med guidelines ska genom DHA:s försorg drivas vidare. En stående arbetsgrupp biträder DHA i detta arbete. Träning och utbildning av berörd personal är nödvändig innan systemet kan bli en realitet.

Räddningsverkets engagemang

Sverige ingår inte i den arbetsgrupp som har till uppgift att ta fram guidelines. Däremot har Sverige deltagit i möten där guide lineutkast presenterats.

Räddningsverket deltar på uppdrag av regeringen.

Ansvariga: RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

Enheten för samordning och beredskap

International Decade for Natural Disaster Reduction, IDNDR

IDNDR lanserades 1989 genom en resolution i FN:s General församling, 44/236. Sekretariatet för IDNDR finns i Geneve och är knutet till DHA. I fast penningvärde har kostnaderna för naturkatastrofer i världen tredubblats under de senaste 30 åren, från 40 miljarder dollar på 60-talet till 120 miljarder dollar på 80-talet. Utan insatser för att reducera naturkatastroferna uppskattas kostnaderna under 90-talet komma att uppgå till 280 miljarder dollar. För att öka beredskapen i världen mot naturkatastrofer har hittills mer än 70 länder startat speciella projekt.

Räddningsverkets engagemang

I vissa länder finns nationella kommittéer. Hittills har det inte bedömts föreligga ett behov av att inrätta en svensk kommitté.

I stället finns en kontaktgrupp för IDNDR, som samordnas av Räddningsverket.

I gruppen ingår

UD; Avd. för internationellt utvecklingssamarbete, Dammsäkerhetsverket

FOA

KTH

Lantmäteriverket

Röda Korset

SGI

SGU

SIDA/SEO-byrån

Skredkommissionen

SMHI

Sveriges Försäkringsförbund

Uppsala Universitet

Vägverket

Huvudansvaret för IDNDR-arbetet ligger på Utrikesdepartementet.

Ansvariga: RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

Enheten för brand och räddning

STABEN

Bistånd/katastrofhjälp inom ramen för UNHCR

United Nations High Commissioner for Refugees, UNHCR

UNHCR är en humanitär och opolitisk organisation vars uppgift är att ge internationellt skydd och bistånd till flyktingar. Omkring 1700 anställda arbetar på huvudkontoret i Geneve och på ett hundratal kontor runtom i världen. UNHCR:s uppgift omfattar först och främst flyktingar så som de definieras i 1951 års konvention, men också människor som flyr från exempelvis inbördeskrig och inte kan skickas tillbaka hem till en situation där deras liv är i fara.

FN:s flyktingkommissarie började sin verksamhet 1951 efter beslut i FN:s generalförsamling. Under de årtionden som följt har de stora flyktingproblemen framför allt uppträtt i tredje världen. Under de två senaste åren finns flyktingproblemen även inom vår del av världen med forna Jugoslaviens flyktingkatastrof som exempel. UNHCR uppger i juni 1993 att det finns 18,3 miljoner flyktingar i världen.

UNHCR kan bara bistå flyktingar om värdlandet ber om hjälp. UNHCR har ingen garanterad budget utan är beroende av frivilliga bidrag. Den största delen av budgeten kommer från regeringar.

Räddningsverket har regeringens uppdrag att med kort varsel ställa personal och lämplig utrustning till UNHCR:s förfogande. Regeringsbeslut krävs före varje insats. Insatserna betalas av FN om ej annat anges i beslutet. Rekryteringen av personal till insatserna sker från verket centralt och från räddningsskolorna i Revinge, Rosersberg, Sandö och Skövde. För räddningsinsatser hämtas personal från ett 30-tal kommuner som tecknat avtal med Räddningsverket om att hålla en beredskap.

Räddningsverkets engagemang

Räddningsverkets beredskap är organiserad i olika områden, beroende på vilken typ av hjälp som efterfrågas:

Rescue Team för räddningsinsatser

Expert Team för expertinsatser och

Emergency Stockpile för förnödenhetsinsatser

Support Team för akuta flyktingkatastrofer

Det finns även ett avtal tecknat med UNHCR som anger hur proceduren vid ett uppdrag ska hanteras.

Den sista juni 1994 avslutade Räddningsverket sitt två år långa uppdrag att transportera förnödenheter i forna Jugoslavien. Det av SIDA finansierade projektet att bygga bostäder till flyktingar avslutades även det i juni 1994, men har utökats med ett tilläggsprojekt, kontinuitetsprojektet. Verket har vidare under verksamhetsåret 1993/94 upprättat försörjningsbaser för flyktingar i Liberia, Tanzania och Rwanda/Zaire. Arbetet i Rwanda/Zaire fortlöper.

Ansvariga: RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

Enheten för samordning och beredskap

Risk och miljö

Organization for Economic Co-Operation and Development, OECD

OECD är en mellanstatlig organisation inom vilken 24 industri-länder från Nordamerika, Västeuropa och Stilla havs- området möts för att behandla frågor som har samband med ekonomisk utveckling.

OECD har sedan 1988 förebyggande av kemiska olyckor, planering och insatser vid kemiska olyckor som en del av sitt miljöprogram och har bland annat utarbetat vägledande principer för förebyggande av, beredskap för och insatser vid kemikalie-olyckor. Organisationen strävar efter en integrering av hanteringen av transport- och kemikaliefrågorna. Industriländernas samarbete inom OECD kring frågor rörande kemikalieolyckor ligger till grund för UNECE- och UNEP-arbetet. Det har även fått indirekt betydelse för utvecklingen inom EU. Miljö- och naturresursdepartementet har huvudansvaret för miljösamarbetet inom OECD, men Försvarsdepartementet har sakansvaret för arbetet inom OECD:s expertgrupp för kemikalieolyckor.

Räddningsverkets engagemang

Uppgifter, hämtade från Räddningsverkets informationsbank, RIB, lämnas om inträffade olyckor. Räddningsverket deltar i OECD:s expertgrupp för kemikalieolyckor.

Ansvariga: RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Enheten för farligt gods och kemi

United Nations Economic and Social Council, ECOSOC

ECOSOC är ett av FN:s fem huvudorgan, som bland annat har en expertkommitté som ansvarar för utarbetandet av

FN-rekommendationerna för transporter av farligt gods. Inom transportområdet utgör dessa rekommendationer grunden för klassificering och märkning av kemikalier och är utgångspunkt för all reglering av transporter av farligt gods. Rekommendationerna genomgår ständig utveckling och revidering. Sverige är en av 14 valda medlemsstater med rösträtt i denna kommitté.

Räddningsverkets engagemang

Räddningsverket deltar i två möten årligen, vardera på 2 veckor.

Ansvariga: RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Enheten för farligt gods och kemi

The International Atomic Energy Agency, IAEA

IAEA, är ett av FN:s fackorgan med ansvar för kärntekniska och radiologiska problem. IAEA övervakar även de internationella överenskommelser som träffats för att reducera konsekvenserna för miljö, hälsa och ekonomi av en kärnkraftsolycka.

Till grund för samarbetet ligger två internationella konventioner om varning respektive bistånd, som anger staternas ansvar i händelse av en incident/olycka som kan få fysiska effekter på ett annat land. Dessa konventioner, som förhandlades fram omedelbart efter Tjernobylolyckan, har hittills ratificerats av över 80 länder.

Miljö- och naturresursdepartementet har huvudansvaret för IAEA-arbetet och Försvarsdepartementet har sakansvaret för beredskap för insatser vid olyckor.

Räddningsverkets engagemang

Varselkonventionen

IAEA-varselkonvention har som uppgift att slå larm vid kärnkraftsolycka i något av de 60 länder som skrivit under konventionen. En enhetschef deltar normalt vid ett sammanträde per år. Under verksamhetsåret 1992/93 hölls inget möte.

Biståndskonventionen

IAEA:s biståndskonvention för kärntekniska olyckor behandlar bistånd vid kärntekniska olyckor. Seminarier hålls i vissa frågor vid enstaka tillfällen då en handläggare från Räddningsverket deltar. Försvarsdepartementet har huvudansvaret för båda traktaterna.

Ansvariga: RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Enheten för miljö och kärnenergi

International Maritime Organization, IMO

IMO, är FN:s sjöfartsorganisation som behandlar frågor som har med sjösäkerhet att göra; farligt gods, fartygskonstruktioner, utrustning, bemanning, kompetensfrågor m.m. Det finns exempelvis en underkommitté som enbart handlägger frågor om farligt gods.

Inom IMO har en internationell konvention utarbetats om beredskap för insatser OPRC och samarbete vid förorening genom olja, den så kallade OPRC-konventionen. Sverige har undertecknat konventionen. Kommunikationsdepartementet har huvudansvaret för samarbetet med IMO, men Försvarsdepartementet har sakansvaret för OPRC-arbetet.

Räddningsverkets engagemang

Verket deltar i den arbetsgrupp som utformar utbildningsplaner inom ramen för konventionen. Gruppen sammanträder var nionde månad.

I den mån arbetet i större utsträckning än hittills kopplas till biståndsinsatser i andra länder kan Räddningsverket få en mer aktiv roll.

Ansvariga: RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Enheten för miljö och kärnenergi

United Nations Environment Programme, Industry and Environment Office, UNEP

1988 initierade FN:s miljöprogram, UNEP, APELL-processen (Awareness and Preparedness for Emergencies at Local Level). Huvudsyftet med denna process, som inleddes i samarbete med industri och regeringar, är att förhindra teknologiska olyckor och begränsa deras konsekvenser för människor, egendom och miljö, genom att höja riskmedvetandet och genom hjälp att förbereda insatsplaner. Genom UNEP överförs OECD:s principer för förebyggandet av kemiska olyckor till u-länderna. Det finns i dag mer än 80 APELL Focal Points.

Miljö- och naturresursdepartementet har huvudansvaret.

Räddningsverkets engagemang

Räddningsverket genomför tillsammans med UNEP och ECE APELL-konferenser i närområdet (nordvästra Ryssland, Baltikum). Representant för Räddningsverket deltar i de APELL-konferenser som anordnas och har även varit utlånade till Bangkoks hamn inom ramen för APELL-programmet. En översättning till engelska av Räddningsverkets "Riskhandboken" har initierats av UNEP.

Ett APELL-projekt pågår med att ta fram en handbok inom transportområdet.

Ansvariga: RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

United Nations Centre for Urgent Environmental Assistance, UNCUEA

UNCUEA lyder under UNEP. UNCUEA:s huvuduppgift är att komplettera, samordna och stärka den internationella kapaciteten att ingripa mot miljökatastrofer som orsakas av människan, främst vid olyckor i utvecklingsländerna.

Beslut har fattats om att inrätta en gemensam funktion med DHA i Genève, som ska fungera som Focal Point (inom FN-systemet) och som förmedlingsorgan för bistånd i katastrofsituationer. Nationella Focal Points har börjat inrättas och en liten grupp experter finns ständigt tillgängliga. Sverige har på detta område ett antal bilaterala aktiviteter gentemot dels Ryssland dels de baltiska länderna.

Räddningsverkets engagemang

Ansvariga: RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Enheten för miljö och kärnenergi

Skyddet av Arktis miljö Rovaniemiprocessen

Samarbetet har säkerhetspolitisk grund, men gäller skyddet av Arktis miljö. För svensk del har arbetet med olyckor betydelse främst med hänsyn till riskerna inom Nordkalotten, men även för utvecklingen av metod och teknik för insatser i is och under kalla förhållanden. Sverige är koordinator för frågor rörande räddnings-tjänståtgärder. Utrikesdepartementet har huvudansvaret, men Försvarsdepartementet sakansvaret för räddningstjänstfrågorna.

Räddningsverkets engagemang

Deltagande i en arbetsgrupp, AEPS Emergency Prevention Preparedness and Response Working Group, beträffande förebyggande- och räddningstjänståtgärder i Arktis.

Ansvariga: RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Enheten för miljö och kärnenergi

STABEN

Standardisering

International Organization for Standardization, ISO

ISO, som är ett globalt standardiseringsorgan, är en sammanslutning av ett nittiototal nationella standardiseringsorgan. Svensk medlem är SIS. ISO-arbetet resulterar i Internationell Standard. ISO har ca 170 aktiva tekniska kommittéer.

Räddningsverkets engagemang

Räddningsverket representerar i dag Sverige i tre internationella arbetsgrupper för standardiseringen inom ramen för ISO.

Personlig skyddsutrustning - TC 94 med två arbetsgrupper

Hetta och brand SC 2

Brandmannens kläder SC 4

Ansvariga: RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

Enheten för metod och teknik

EUROPEISKT SAMARBETE

Bistånd/katastrofhjälp inom ramen för EU

Europeiska Unionen, EU

Samarbetet mellan EU-länderna på räddningstjänstområdet inleddes 1985 och syftar till att skydda och rädda liv, egendom och miljö. Detta sker först och främst genom att kommissionen stöder insatser på nationell, regional och lokal nivå. Kommissionen arbetar vidare för att skapa förutsättningar för snabb och effektiv hjälp mellan medlemsländerna. På längre sikt finns också ett tredje mål - att skapa förutsättningar för att insatserna av kommissionen och medlemsländerna vid katastrofer utanför EU blir effektivare och mer synliga.

Kommissionen hoppas stimulera till ett ökat samarbete länderna emellan genom att bidra till uppbyggnaden av personliga nätverk, ställa gemensamma verktyg till förfogande (exempelvis resurslister och informationsbanker) och genom att underlätta erfarenhets utbytet.

Vid katastrofer ska kvaliteten på insatserna höjas genom:

- 24-timmarsjour vid kommissionen inom enheten för storskalig räddningstjänst (DG XI/A5), som tar emot information om stora olyckor och begäran om hjälp.

- Tillgång till en manual den s.k. Vademecum, som innehåller en förteckning över resurser, information om organisationen av

området räddningstjänst i samtliga medlemsländer samt en förteckning över ansvariga myndigheter och kontaktpersoner

Medlemsländerna behöver inte gå via EU utan kan kontakta ett medlemsland direkt med begäran om hjälp. Möjligheten att få hjälp av kommissionen upplevs dock av många som ett stöd tills dess man byggt upp kompetensen såväl på språksidan som när det gäller kunskapen om organisationen i grannländerna.

Ytterligare en uppgift för kommissionen i det här sammanhanget är att förmedla trovärdiga data från den aktuella katastrofplatsen. Dessa uppgifter kan antingen komma från det drabbade medlemslandet eller från en av EU utsänd observatör.

Utöver detta finns en operativ grupp av experter som utses av respektive medlemsland, som kan kallas in i händelse av katastrof och ställas till myndigheternas förfogande i det land/länder som drabbats. På räddningstjänstområdet kallas dessa experter för cooperation officers, när det gäller utsläpp till havs för taskforce. Observatörer och operativa experter betalas av kommissionen. På räddningstjänstområdet har en första grupp bestående av specialister på skogsbränder utsetts. En motsvarande grupp inom området kemikalieolyckor diskuteras för närvarande.

Räddningsverkets engagemang

Resolutionen om ömsesidig hjälp vid katastrofer ingår inte i EES-avtalet, varför Sverige inte omfattas av dess innehåll. Vid ett medlemskap kan vi givetvis komma att få förfrågningar om att ställa upp med hjälp, men erfarenheten visar att begäran om hjälp i första hand riktas till grannländerna. Resolutioner är dessutom aldrig bindande utan alltid frivilliga.

Som en följd av EES-avtalet har Sverige fått möjlighet att skicka observatörer till den kommitté, PNNC inom EU, som hanterar räddningstjänstfrågorna. Den svenska representationen utgörs av en representant vardera från Försvarsdepartementet och Räddningsverket. Beroende på vilken fråga som står på dagordningen kan ytterligare experter från Räddningsverket komma att delta. Omfattning 3-4 möten/år.

Vidare deltar representanter från Räddningsverket i vissa av kommissionens arrangemang efter särskild inbjudan, samt deltar med räddningstjänstexperter i de övningar som anordnas av kommissionen.

EFTA:s motsvarighet till kommissionen är den stående kommittéen. Under denna finns fem underkommittéer som bevakar olika delar av EES-avtalet. Under respektive underkommitté finns ett antal olika arbetsgrupper med experter från medlemsländerna på specifika områden. Arbetsgruppen för räddningstjänst lyder under underkommitté IV. Från svensk sida deltar en representant från Försvarsdepartementet, som tillika är ordförande i arbetsgruppen och en representant för Räddningsverket. Beroende på vilka frågor som finns på dagordningen kan deltagandet utökas. Tre möten har hittills hållits.

The European Community Humanitarian Office, ECHO

ECHO inrättades 1992 för att öka effektiviteten och ge EU:s humanitära katastrofhjälp till länder utanför EU en högre profil. Med ökad effektivitet avsågs såväl bättre styrning och koordination inom kommissionen, som hjälp för att stärka styrningen och koordinationen av de samlade internationella hjälpinsatserna. Tidigare hade effektiva insatser försvårats av att olika generaldirektorat och avdelningar inom kommissionen ansvarat för de olika typer av hjälpinsatser som innefattas under begreppet humanitär katastrofhjälp, nämligen räddningsinsatser, förnödenhetsinsatser och hjälpinsatser vid akuta flyktingkatastrofer.

ECHO har till uppgift att samordna kommissionens insatser vid såväl ekologiska som kemiska katastrofer som andra typer av räddningstjänstinsatser i länder som inte är medlemmar i EU. ECHO förfogar över 600 miljoner USD (1993 års budget). Sammanlagt ger kommissionen årligen över 1 miljard USD i humanitär hjälp. ECHO är för närvarande uppdelad på tre avdelningar:

ECHO 1

Humanitär hjälp och förnödenhetsinsatser vid katastrofer i icke medlemsländer (bl.a. Ex-Jugoslavien och Baltikum)

ECHO 2

Humanitär hjälp och förnödenhetsinsatser vid katastrofer i icke medlemsländer (bl.a. före detta Sovjetunionen, Sydostasien och Latinamerika)

ECHO 3

Allmänna frågor; förebyggande insatser, mobilisering av resurser och information.

ECHO:s insatser kommer regelbundet att ses över och 1999 kommer en större översyn att genomföras. Då kommer man bland annat att undersöka möjligheterna att grunda en extern europeisk byrå.

Räddningsverkets engagemang

Utrikesdepartementet har huvudansvaret. Utrikesdepartementet och SIDA har varit inbjudna som observatörer till ECHO:s kvartalsmöten. Räddningsverket deltar ännu inte i arbetet.

Risk och miljö

United Nations Economic Commission for Europe, UNECE

UNECE bildades 1947 av FN:s ekonomiska och sociala kommitté (ECOSOC) för att medverka till återuppbyggnaden av det krigshärjade Europa. UNECE är en av fem regionala kommissioner inom FN och omfattar hela Europa, USA, Kanada och Israel.

UNECE:s aktiviteter riktas huvudsakligen mot 5 prioriterade områden:

- miljö
- transporter
- statistik
- handelsbefrämjande åtgärder
- ekonomiska analyser

UNECE har fört över OECD:s principer till formaliserat konventionsarbete i Europa och Nordamerika och bidrar till kapacitetsuppbyggnaden i Central- och Östeuropa. Som ett resultat av konferensens om säkerhet och samarbete i Europa (ESK) möte om skydd av miljön hösten 1989 utarbetades två konventioner, konventionen om skydd och användning av gränsöverskridande vattendrag och internationella sjöar och konventionen om gränsöverskridande effekter av industriolyckor, inbegripet effekterna av sådana olyckor till följd av naturkatastrofer. Dessa konventioner undertecknades i Helsingfors den 17 mars 1992. Konventionerna har ännu inte ratificerats, men har stor praktisk betydelse för samarbetet som byggts upp mellan de länder som undertecknat konventionen. Hittills har 25 länder samt EU undertecknat den senare konventionen. Konventionerna bildar tillsammans ett folkrättsligt miljöskyddssystem för ECE-området. De tillämpas frivilligt efter undertecknandet i avvaktan på ikraftträdandet.

Inom ramen för konventionen avser man även att titta närmare på riskfrågorna. Ungern har fått en koordinerande roll för förebyggandet av olyckor. Polen har fått en koordinerande roll för beredskap för och insatser vid olyckor med huvudsaklig inriktning på utbildningsfrågor. Sverige har biträtt Polen i denna uppgift. Sverige strävar efter att få till stånd ett nätverk av riskcentra inom hela ECE-mrådet. Det svenska riskcentrum som nu håller på att växa fram planeras få en roll när det gäller att bidra till uppbyggnaden av kompetensen inom Central- och Östeuropa.

Räddningsverkets engagemang

Svensk kontaktpunkt när det gäller tillkännagivanden och ömsesidig hjälp i enlighet med de båda konventionerna är Räddningsverket. Signatärsmöten hålls årligen och dessa kompletteras med två så kallade konsultationsmöten.

En styrgrupp för Ungerns och Polens verksamhet har upprättats av signatärsmötet. Handläggare från Räddningsverket deltar tillsammans med Försvarsdepartementet och Arbetsmarknadsdepartementet/ASS. UNECE faller inom Miljö- och naturresursdepartementets huvudansvar på miljöområdet, men Försvarsdepartementet har ett sakansvar vid industriolyckor och transporter av farligt gods.

Ansvariga: STABEN

RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Den europeiska överenskommelsen om transporter av farligt gods

på väg, ADR

Med FN-rekommendationerna (se ECOSOC, sid 6) som underlag revideras fortlöpande inom UNECE de tekniska bilagorna till ADR-överenskommelsen. Samtliga länder i Västeuropa med undantag av Island och Irland samt ett antal forna östblocksländer är anslutna till överenskommelsen. Sverige anslöt sig 1974.

Internationellt reglemente för transport av farligt gods på järnväg, RID

Motsvarande järnvägsbestämmelser, RID, har en något annan rättslig status än ADR; RID är ett bihang till det internationella fördraget om godsbefordran på järnväg, CIM, vilket i sin tur är en bilaga till fördraget den 9 maj 1990 om internationell järnvägs trafik, COTIF.

RID utarbetas av fackutskottet OCTI, som är ett organ under den internationella järnvägsunionen. Den 1 januari 1990 hade RID 28 europeiska länder anslutna samt Irak, Iran, Libanon, Syrien, Marocko, Tunisien och Algeriet.

ADR/RID, som regelbundet uppdateras, har kommit att få allt större betydelse i takt med att regeringar i Europa liksom EU överväger att införa dess tekniska bestämmelser såväl för inrikes som internationella transporter.

När det gäller transport av radioaktiva ämnen och föremål hänvisas till bestämmelser från IAEA, det internationella atomenergiorganet.

Räddningsverkets engagemang

För ADR utses normalt två personer att representera Sverige vid två möten om vardera två veckor per år.

För RID deltar Räddningsverket och SJ som representanter för Sverige i ett veckolångt möte per år.

Ett samarbete sker mellan ADR och RID i så kallade "joint meetings" där Räddningsverket deltar som representant för Sverige. Dessa

möten tar sammanlagt tre veckor/år.

Inom EU hanteras frågorna rörande transporter av farligt gods av generaldirektorat VII. Sverige och övriga länder som undertecknat EES-avtalet skickar observatörer till den ad hoc-ommitté som jobbar med implementeringen av farligt godsdirektiven. Omfattning på representationen är en handläggare som deltar i 3-4 sammanträden per år.

Ansvariga: RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Enheten för farligt gods och kemi

Suveränitetsstödet

Huvuddelen av den svenska regeringens allmänna samarbete på miljöområdet med länderna i Central- och Östeuropa sker inom ramen för ett treårigt program, det så kallade Suveränitetsstödet, som täcker perioden juli 1992 - juni 1995. Anslagen för programmet uppgår till en miljard SEK/budgetår och samordnas av UD.

Samarbetet syftar till att stödja utvecklingen av demokratiska institutioner, uppbyggnaden av marknadsekonomiska strukturer samt stödja åtgärder som syftar till att förbättra miljön, särskilt i Östersjöregionen.

I det bilaterala stödprogrammet kommer särskild prioritet att ges till länder i Sveriges närhet, d.v.s. de baltiska staterna, Polen och nordvästra Ryssland. Stöd till övriga central- och östeuropeiska länder förutses generellt ske genom multilaterala kanaler. Merparten av den bilaterala hjälpen går genom BITS, huvudsakligen genom kunskapsöverföring.

Utöver det ovan beskrivna programmet har regeringen anslagit ytterligare medel för samarbete på miljöområdet för budgetåren 92/93 och 93/94. I samarbetet innefattas bland annat följande områden:

- multilaterala miljö- och kärnsäkerhets-program i Östersjöregionen
- bilateralt samarbete inom kärnkraftsäkerhet och strålskydd

Räddningsverkets engagemang

Inom ramen för Suveränitetsstödet har Räddningsverket byggt upp ett samarbete med Estlands, Lettlands och Litauens räddningstjänst-ansvariga centrala myndigheter. Samarbetet omfattar hjälp med uppbyggnaden av räddningstjänsten bland annat genom utbildning i Sverige av lärare och befäl samt överföring av basutrustning för i första hand brandsläckning. Handböcker och läromedel har översatts till de baltiska språken. Medverkan sker vid APELL- konferenser.

Ansvariga: RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

har ett samordningsansvar

Strålskydd öst

Statens strålskyddsinstitut, SSI, har huvudansvaret för programmet som innefattar ett antal olika delprojekt. Räddningsverket har av SSI och Statens kärnkraftinspektion, SKI inbjudits att delta i delprojektet Beredskapshöjande åtgärder i Baltikum. Sju underprojekt finns, varav tre ligger inom Räddningsverkets intressesfär.

Räddningsverkets engagemang

En handläggare ingår i styrgruppen för delprojektet samt fungerar som projektledare för två av underprojekten. Projekten är treåriga. Arbetet inleds i september 1994.

Ansvariga: RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Enheten för miljö och kärnenergi

Referensgruppen för Östersjöstaterna

I gruppen ingår representanter för de baltiska staterna, Tyskland, Polen och Ryssland. Från svenska sida har SSI huvudansvaret. Sverige har bland annat hjälpt Litauen att bygga upp mätsystem runt kärnkraftverket Ignalina och arbetar för att integrera mätsystemen runt Östersjön för att snabbare få fram mätvärden.

Räddningsverkets engagemang

En handläggare deltar i ett möte/år för orientering

Ansvariga: RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Enheten för miljö och kärnenergi

Sevesodirektivet

Sevesodirektivet (82/501/EEG) syftar till att förbättra säkerhet vid anläggningar som hanterar farliga ämnen över en viss mängd. Ett förslag till nytt direktiv COMAH (COM 94/4) - efterföljaren till Sevesodirektivet - antogs av kommissionen den 26 januari 1994 och kommer nu

att behandlas av Europaparlamentet och EU-rådet.

Målet för direktivet anges i artikel 1 vara förebyggandet av allvarliga olyckor som innefattar farliga ämnen och begränsningen av olyckornas konsekvenser för människa och miljö. Det nya direktivet är inte knutet till vissa industriella verksamheter utan tillämpligt på varje verksamhet där farliga ämnen finns eller kan tillkomma som en följd av en olycka.

EG-kommissionens uppföljning av Seveso-direktivet och dess efterföljare COMAH ligger på Major Accident Hazard Bureau, vid Joint Research Centre (JRC), ISPRA i Italien.

Räddningsverkets engagemang

Som en följd av EES-avtalet har Räddningsverket, liksom de andra myndigheterna i Sverige som är ansvariga för direktivets regleringsområde ombetts lämna förslag på observatörer till den kommitté som ansvarar för tillämpningen av direktivet. Ett första kommittémöte med deltagande av EFTA-observatörer hölls i september 1994.

Ansvariga: RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

Partnerskap för fred, PFP

Vid NATO-staternas toppmöte i Bryssel tidigare i år skapades en ny form för europeiskt samarbete, genom att NATO:s sexton medlemsstater inbjöd medlemmarna i det Nordatlantiska samarbetsrådet, NACC, samt andra ESK-stater som kan och vill bidra till projektet till samverkan inom ramen för initiativet Partnerskap för fred, PFP. De första samarbetsprojekten inom ramen för PFP kommer att kunna äga rum redan i höst.

Regeringen har kommit till slutsatsen att det ligger i Sveriges intresse att delta i dettasamarbete. Utgångspunkten för deltagande är att varje stat själv definierar de områden inom vilka den är beredd att samarbeta. Det görs i ett presentationsdokument. Sverige har godkänt ett individuellt partnerskaps-program, IPP, inom ramen för PFP. Inom ramen för det Individuella Partnerskapsprogrammet har den svenska regeringen gett Räddningsverket i uppdrag att under 1995 genomföra följande aktiviteter framförallt riktade mot de baltiska länderna:

- Utbildning/övning i samarbete vad avser planering och genomförande av räddningstjänstinsatser.
- Utbildning/övning i samarbete vad avser planering och genomförande av humanitära insatser.

Kurserna genomförs vid Räddningsskolan i Revinge i mars respektive juni 1995. För att planera och genomföra kurserna engageras lärare med internationell erfarenhet inom respektive verksamhetsområde. Samarbete i samband med planeringen sker med DHA i Genève. Utvärdering av kurserna görs av Räddningsverket i samarbete med NATO. Kostnaderna får uppgå till högst 1 miljon SEK, varav 250 000 SEK avser baltiskt deltagande och 750 000 SEK övriga länders deltagande.

Räddningsverkets engagemang

Ansvariga: RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

UTBILDNINGSAVDELNINGEN (kursplanering)

Senior Civil Emergency Planning Committee, SCEPC

Inom ramen för PFP deltog Sverige 14-15 september 1994 i NATO:s Civil Defence Seminar i Bryssel. Sverige bör även fortsättningsvis delta i NATO:s seminarier och plenarmöten inom området Civil Emergency Planning. Nästa seminarium hålls i september 1995 i Danmark och nästa plenarmöte med SCEPC hålls den 13 oktober 1994.

Räddningsverkets engagemang

Delegationsledare bör vara från Räddningsverket (GD/ÖD) eller ÖCB. Sammansättningen i övrigt bör avspegla den svenska strukturen inom den civila beredskapen samt anpassas till agendan vid tillfället.

Ansvariga: STABEN

RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

Committee on the Challenges of Modern Societies, CCMS

Denna NATO-kommitté arbetar bland annat med att skydda civil-befolkningen mot giftiga utsläpp i samband med förflyttningar av militärt materiel.

Räddningsverkets engagemang

Räddningsverket har deltagit i en konferens om transport av farligt gods som hölls i Lettland. Inom ramen för suveränitetsstödet, alternativt med helt eller delvis stöd av nordiska medel, skulle Sverige kunna stödja utvecklingen mot ett enhetligt säkerhetssystem i de baltiska länderna.

Ansvariga: RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

har ett samordningsansvar

Helsingforskonventionen (Skyddet av Östersjöns marina miljö), HELCOM

Samarbete mellan Östersjöns strandstater om skyddet av Östersjöns marina miljö, vari en kommitté ansvarar för frågor om olje- och kemikalieutsläpp. Miljö- och naturresursdepartementet har huvudansvaret för denna internationella traktat, men Försvarsdepartementet har sakansvaret för den kommitté som ansvarar för frågor om olje- och kemikalieutsläpp.

Räddningsverkets engagemang

Kommittén möts en gång om året. Dessutom finns en undergrupp för kemikalieutsläpp som också möts årligen.

Ansvariga: RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Enheten för miljö och kärnenergi

Standardisering

Comité Européen de Normalisation (European Committee for Standardization), CEN

1988 reviderade CEN sina regler vilka bland annat innebär tvingande ikraftsättning av EN-standarder och att nationella motstridiga standarder ska dras tillbaka. I takt med att säkerhetsmedvetandet ökar, ställs allt högre krav på att de europeiska kommittéerna utarbetar standarder som fyller sin funktion att säkerställa användarens krav på miljö, säkerhet och hälsa. (Källa SMS/BRS augusti 1994)

Räddningsverkets engagemang

Experter från Räddningsverket deltar i olika tekniska kommittéer och företräder svenska intressen och uppträder som representant för respektive svenskt standardiseringsorgan.

I dag representerar Räddningsverket Sverige i följande arbetsgrupper på standardiseringsområdet:

Personlig skyddsutrustning

Andningsskydd TC 79

Handskar TC 162

Brandhjälm TC 158

Kemskyddsdräkt TC 162

Skyddskläder hetta/brand TC 162

Utrustning för brand och räddningstjänst

Brandfordon TC 192

Motorsprutor TC 192

Brandposter TC 192

Hydrauliska räddningsverktyg TC 192

Fasta släckanordningar

Släckmedel, pulver TC 191

Släckmedel, skum TC 191

Brandventilation TC 191

Underhåll, bärbara brandsläckare TC 70

Transporter

Förpackningar för farligt gods TC 261

Tankar för transp. av farligt gods TC 296

Ansvariga: RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

Enheten för metod och teknik

Enheten för brand och räddning

RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Enheten för farligt gods och kemi

Forskning och Utveckling

Räddningsverket är inte en forskande organisation utan köper forskningstjänster och är en av flera intressenter i EU-projekt. Under verksamhetsåret 1993-94 har verket delfinansierat och deltagit i följande EU-projekt:

- Esprit informationsteknik för ledningssystem
- ENS/Inca farligt gods-transporter, "smarta kort"
- Environment brand i kemikalielager m.m.,
kemikalieolyckor,
riskutvärderingsmetoder
- Tide (tidigare Cost), varningssystem avsett för handikappade och äldre
- Eureka/Riqams riskhantering, kvalitetssäkring och
olycksförebyggande åtgärder

Räddningsverkets engagemang

Verket representeras av en person i varje projekt eller referensgrupp.

Ansvariga: Efter sakområde

ÖVRIGT EUROPEISKT SAMARBETE

Utbildning Räddningstjänstutbildning

Räddningsverket deltar i arbetsmöten om räddningstjänstutbildning.

Ansvariga: UTBILDNINGSAVDELNINGEN

Comité Technique International de Prévention et d' Extinction du Feu, CTIF

Intresseorganisation med ca 200 experter från ett 30- länder. Man arbetar med frågor som brandskydd och säkerhet. Ett projekt om skogsbrandsläckning finns även inom ramen för CTIF.

Räddningsverkets engagemang

Räddningsverket deltar i möten. NN är ordförande i den svenska nationella kommittéen.

NORDISKT SAMARBETE

Räddningstjänst

Nordiska ramavtalet

Avtalet syftar till att skapa förutsättningar för effektiv, direkt samverkan över gränserna vid olyckor samt informations- och erfarenhetsutbyte m m. Ramavtalet är en internationell traktat under Försvarsdepartementets ansvar.

Räddningsverkets engagemang

En enhetschef och en handläggare deltar i sammanträden 2-3 dagar/år. Den arbetsgrupp som utvecklar en manual för direkt operativ samverkan mellan räddningstjänstmyndigheter vid olyckstillfällena sammanträder ett par gånger om året. Sekretariatsfunktion 2 år av 8.

Ansvariga: RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

Enheten för brand och räddning

Risk och miljö

Nordiska ministerrådet

FoU-projekt om kemikalieolyckor på land och till sjöss

Nordiskt samarbete som täcker olyckor på land och till sjöss. Samarbetet har koordinerat verksamheten på området i de nordiska länderna, men också skapat en grund för ett gemensamt nordiskt uppträdande i ESK, OECD, UNEP och UNECE. Två möten om året inom APELL-

programmet planeras i Baltikum och nordvästra Ryssland, d.v.s. närområdet.

Räddningsverkets engagemang

Ansvariga: STABEN

Enheten för planering och forskning

RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Enheten för farligt gods och kemi

Köpenhamnsavtalet

Nordiskt samarbete om olje- och kemikalieutsläpp till sjöss med stor praktisk betydelse för den svenska beredskapen. Köpenhamnsavtalet är en internationell traktat under Försvarsdepartementets ansvar.

Räddningsverkets engagemang

Ett sammanträde/år

Ansvariga: RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Enheten för miljö och kärnenergi

Nordiska programmet för kärnsäkerhetsforskning, NKS

Programmet leds av den nordiska kommittéen för kärnsäkerhetsforskning vari ingår representanter för myndigheter, forskningsinstitutioner och industrin.

Under programmet finns tre referensgrupper

- Reaktorsäkerhet
- Avfall och Miljöeffekter

varav den sistnämnda är av intresse för Räddningsverket.

Inom varje referensgrupp drivs ett antal projekt.

Räddningsverkets engagemang

En enhetschef deltar i två årliga möten inom NKS. En handläggare deltar i två av de projekt som drivs inom referensgruppen Miljöeffekter:

- beredskapsstrategi och procedurer,
- beredskapsövningar och information.

Ansvariga: RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Enheten för miljö och kärnenergi

Samarbetsavtalet

En nordisk överenskommelse om bistånd vid kärntekniska olyckor. En moderniserad överenskommelse har förhandlats fram, men slutförandet av arbetet har fördröjts. Försvarsdepartementet har ansvaret för denna internationella traktat.

Räddningsverkets engagemang

En enhetschef deltar normalt i ett sammanträde/år. Under föregående år hölls inga möten.

Ansvariga: RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Enheten för miljö och kärnenergi

Nordiska ministerrådet

Nordiska Ämbetsmannakommittéen för Transportfrågor, NÄT

En ad hoc-grupp som arbetar med frågor som rör transporter av farligt gods, bland annat samordning av policyn i Norden för transporter av farligt gods och koordinering av de nordiska ländernas hållning inför möten i andra internationella fora.

Försvarsdepartementets ansvarsområde.

Räddningsverkets engagemang

Två sammanträden/år.

Ansvariga: RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Enheten för farligt gods och kemi

Övrigt nordiskt samarbete

Nordiskt materielmöte

Utbyte av erfarenheter vad beträffar civilförsvarsmateriel. Mötet hålls vartannat år och med ett rullande värdskap i de nordiska länderna.

Räddningsverkets engagemang

Ansvariga: RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

Enheten för metod och teknik

Nordiskt skyddsrumsmöte

Arbetsmöten och projekt

Räddningsverkets engagemang

Ansvariga: TEKNISKA AVDELNINGEN

Enheten för skyddsrum

Nordiska statliga utbildningsanordnare

Samverkan och projekt för räddningstjänstutbildning i Norden.

Räddningsverkets engagemang

Ansvariga: UTBILDNINGSAVDELNINGEN

BILATERALA AVTAL/INTERNATIONELLA ÖVERENSKOMMELSER

Internationella transporter av farligt gods på väg

Räddningsverket får med stöd av 19 § (1982:821) Förordningen om transport av farligt gods, jämfört med marginalnummer 2010 och 10 602 i bilaga A resp bilaga B till ADR, komma överens med annan stat om avvikelser från bestämmelserna i ADR. För närvarande finns 98 sådana överenskommelser.

Ansvariga: RISK- OCH MILJÖAVDELNINGEN

Enheten för farligt gods och kemi

Avtal om Sverige som användarstat av nödsändarsystemet COSPAS-SARSAT

Räddningsverket har för Sverige tecknat avtal med Secretary General of the International Civil Aviation Organization enligt regeringsbeslut 1990-06-21 (839/90) och deltar på lägsta användarnivå, vilket innebär en veckas möte per år.

Ansvariga: RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

Enheten för brand och räddning

Samarbetsavtal mellan Sverige och Schweiz om civilförsvarsverksamhet

Räddningsverket har tecknat avtal med Schweizerische Bundesamt für Zivilschutz enligt bemyndigande SÖ 1966:102, 1991-10-21

Ansvariga: TEKNISKA AVDELNINGEN

Enheten för skyddsrum

Samarbetsavtal med FN:s flyktingkommissarie om hjälp vid akuta

flyktingkatastrofer

Räddningsverket har tecknat avtal, MoU, med The Office of the United Nations High Commissioner for Refugees enligt regeringsbeslut 1991-12-19 (FO91/2208/2) Se vidare avsnitt Globalt samarbete; UNHCR

Ansvariga: RÄDDNINGSTJÄNSTAVDELNINGEN

Enheten för samordning och beredskap

Avtal om samarbete inom områdena räddningstjänst och civilförsvaret

Räddningsverket har tecknat avtal med Singapore Civil Defence Forces enligt regeringsbeslut 1993-05-27 (FO93/1026/CIV)

TJÄNSTEEXPORT

Tjänsteexport

Thailand

För hamnmyndigheterna i Bangkok har verket under verksamhetsåret 1993/94 genomfört ett antal projekt, som syftar till att förbättra säkerheten. Uppdraget inleddes för tre år sedan och kommer att fortsätta även under kommande budgetår. Projekten finansieras i huvudsak av svenska BITS.

För polismyndigheterna i Bangkok har kurser för den operativa personalen genomförts. Vidare har verket projekterat och medverkat i uppförandet av vissa provisoriska övningsanordningar. I ChiangMai har verket genomfört projektering för att uppföra ett regionalt övningsfält.

Singapore

En kurs i insatser vid kemikalieolyckor har genomförts i Sverige med elever från Singapores civilförsvarsorganisation. Under våren projekterades och byggdes två nya övningsanordningar för offensiv inomhusbrandsläckning i Singapore. Räddningsverket har också utbildat instruktörer för dessa anordningar i Singapore. En förstudie om möjligheterna att skapa en räddningshundsorganisation har genomförts.

Saudi-Arabien

Kurs i insatser vid kemikalieolyckor med elever från landets civilförsvarsorganisation.

Spanien

En instruktörskurs för Valentias brandkonsortium har genomförts i Sverige. I samarbete med Luftfartsverket och SwedAvia har en förstudie gjorts på spanska flygplatser i syfte att förbättra organisationen och utbildningsnivån.

Fören. Arabemiraten

Försäljning av kemikaliekurser i samarbete med Trelleborg AB

Singapore

Konstruktion av LPG-anordning, kemikaliekurs, konsultuppdrag

Taiwan

Kurs i kärnkraftssäkerhet

Norge

Försäljning av Brandmannaskolan

Storbritannien

Försäljning av Brandmannaskolan

CDI, Civil Defence and Rescue International Group

Exportstöd

FÖRKORTNINGAR

Begrepp Förkortning av

ADR Europeisk överenskommelse om transport av farligt gods på väg
(eng.=European Agreement concerning the international carriage of Dangerous goods by Road,
fra=Accord européen au transport international des marchandises Dangereuses par Route.)

APELL Awareness and Preparedness for Emergencies at Local Level (FN)

CCMS Committee on the Challenges of Modern Societies

CEN Comité Européen de Normalisation, västeuropeisk harmonisering

CDI Civil Defence and Rescue International Group

CIM Allmän bestämmelse för varor som transporteras på järnväg
(Règles uniformes concernant le contrat de transport international ferroviaire de marchandises)

COMAH Efterföljaren till Sevesodirektivet (EU)

COSPAS-SARSAT Ett nödsändarsystem

COTIF Konventionen om internationella järnvägstransporter, innefattande alla transporter.
(Convention relative aux transports internationaux ferroviaires)

CTIF Comité Technique International de Prévention et d'Extinction du Feu

DG Directorate General (generaldirektorat) (EU)

DHA Department of Humanitarian Affairs (EU)

ECOSOC UN Economic and Social Council (FN)

EES Europeiska ekonomiska samarbetsområdet

EFTA European Free Trade Association

ESK Europeiska säkerhetskonferensen

EU Europeiska Unionen

FOA Försvarets forskningsanstalt

HELCOM Helsingforskonventionen

IAEA The International Atomic Energy Agency

IDNDR International Decade for Natural Disaster Reduction (FN)

IMO International Maritime Organization

INSARAG International Search and Rescue Advisory Group (FN)

IPP Individuellt partnerskapsprogram

ISO International Organization for Standardization

JRC Joint Research Centre, Ispra (EU)

KTH Kungl Tekniska Högskolan

NACC Nordatlantiska samarbetsrådet

NATO North Atlantic Treaty Organization

NKS Nordiska programmet för kärnsäkerhetsforskning

NÄT Nordiska ämbetsmannakommittéen för transportfrågor

OCTI Office central des transports internationaux ferroviaires

OECD Organization for Economic Cooperation and Development

OPRC Oil pollution, Preparedness, Response and Cooperation

OSOCC On Site Operation and Coordination Centre (UN)

PFP Partnership for Peace

PNNC Permanent Network of National Correspondents (EU)

RID Internationellt reglemente för transport av farligt gods på järnväg
(Reglement International concernant le transport des marchandises Dangereuses par chemins de fer)

SCEPC Senior Civil Emergency Planning Committee

SGI Statens geotekniska institut

SGU Sveriges geologiska undersökning
SIDA Styrelsen för internationell utveckling
SKI Statens kärnkraftinspektion
SMHI Sveriges meteorologiska och hydrologiska institut
SMS Sveriges Mekanstandardisering
SSI Statens strålskyddsinstitut
UNCUEA UN Centre for Urgent Environmental Assistance (FN)
UNDAC UN Disaster Assessment and Coordination Team (FN)
Stand by Team
UNDP UN Development Programme (FN)
UNDRO UN Disaster Relief Organization (FN)
UNECE UN Economic Commission for Europe (FN)
UNEP UN Environment Programme (FN)
UNHCR UN High Commissioner for Refugees (FN)
UNICEF UN International Children's Emergency Fund (FN)
WFP World Food Programme (FN)
WHO World Health Organization (FN)